

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. LXXXIIX. De Inseparabilibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

IV.

Inquiſitio vel generalis eſt vel ſpecialis Mev. Conf. 74. n. 21. Brunnem. in Proceſſ. Inquiſit. c. 2. n. 4. ſeqq. illa eſt, per quam inveſtigatur corpus delicti. Mev. Conf. 74. n. 1. & ad eam iudex ex conjecturis procedere poteſt. Mev. Conf. 72. numero 7.

V.

Inquiſitio incerta minime admittenda, ſed pro nulla reputanda. Bald. conf. 259. n. 2. lib. 1. Jaſ. in §. curare. num. 17. Inſt. de action. Marant. in ſpecul. tit. de inquiſit. n. 37. Farin. 1. conf. 86. n. 59.

VI.

Inquiſitionis defectum non ſupplet vera confeſſio. Bald. poſt Innocent. in l. 1. n. 30. C. de confeſſ. quem allegat Fulgoſ. in l. 1. n. 3. in fin. ff. eod. & in l. ſi confeſſus. num. 2. ff. de cuſtod. reor. Lanfranc. in cap. quoniam contra. verb. confeſſio. num. 21. extr. de probat. Farin. 1. conf. crim. 86. numero 61.

VII.

Inquiſitionem non ſupplet denunciatio. Farin. d. conf. crim. 86. num. 52. quia ex ea non inducitur diverſus ac ſeparatus procedendi modus, ſed tantum iudici aperitur via ad inquirendum & inquiſitionem formandam, & ita in praxi ſervari tradit Angel. de maleſic. nec non ad denuncia- tionem. n. 4. verſ. praterea dico. Papiens. in pract. §. fin. q. 7. in pr. & verſ. quæro.

VIII.

Inquiſitio formari non poteſt, ubi non adeſt delictum. Farin. 1. conf. crim. 70. n. 7. Alberic. in l. prator. §. praterea. ff. de injur. Marſil. conf. 128. n. 25. Riminald. conf. 327. num. 29. lib. 3. imò inquiſitionem corrumpere, ubi crimen non eſt puni- bile, conſtituant Marſil. in pract. crim. §. conſtan- te in fin. & conf. 128. n. 5. Paril. conf. 171. n. 27. in quarto. Dominic. Ludov. Cat. conf. 99. n. 12. conf. crim. Bertazol. 1. conſult. decif. conf. 45. num. 1.

CAP. LXXXVII.

De Inſcriptione.

Axioma 1.

In opere publico munificentia ejus qui pecuni- am legavit ad id, non nomen ædificantis vel alte- rius ambitioſi inſcribi debet. l. 4. in fin. de admin. rer. ad Civit. pertin. Et, ſi ædificia reparentur, non nomina & inſignia Renovatorum ſed primo- rum autorum ſunt aſſigenda l. 16. in fin. de Uſufr. leg. Perez. C. de admin. rer. p. n. 7. vel Principis l. 3. §. 2. ff. de oper. publ. vid. Perez. C. de diverſ. præd. urban. n. 6.

II.

Nemo gaudet privilegiis cohortalium, ſchola- rium &c. niſi Matriculæ prius inſcriptus fuerit l. 10. C. de cohort. & Princip. Brunnem. C. eod. Col. 3. quamprimùm autem quis inſcriptus eſt, Privi- legiis ſtatim gaudet, non demum ſi aliquandiu in officio ſe bene geſſit. Brunnem. ibid. Col. 4.

III.

Inſcriptio in librum civitatis publicum fit ſal- vo jure tertii. Mev. Conf. 7. n. 57.

IV.

Inſcriptio Clavicularia die heimliche Klage

apud Stetinenſes uſitata explicatur à Mev. Conf. 62. n. 33.

V.

Inſcriptio ab accuſatoribus olim fieri debuit & ſimilitudine ſupplicii eos obſtrinxit, quod hodiè paſſim à foro recedit. Ziegl. Jus Can. p. 905. 907.

CAP. LXXXIIX.

De Inſeparabilibus.

Axioma 1.

Inſeparabilem inſeparabile eſt judicium. Al- vorat. in cap. un. §. ſi quis de manſo. 5. n. 5. ſi de inveſtitur. feudi. 1. feud. 4. Weſenb. 2. conf. 69. n. 17. hinc qui rem ab aliâ inſeparabilem emit, tene- tur vel alteram etiam emere vel rem eam reſti- tuere. Brunnem. ad l. 7. C. de agric. & cenſit. nu- mero 4.

II.

Quæ inſeparabilia ſunt, ea nec caſſari queunt. l. ſi mulier. 50. §. ex aſſe ff. de jure dot. Weſenb. 1. conf. 8. n. 20.

CAP. LXXXIX.

De Inſignibus. vid. Rubr. de Imaginibus.

Axioma 1.

Inſignia in Curiâ aliſque locis publicis, an de- nen Thoren/Kirchen/Rathhäuſern depicta pro- bant juridiſtionem dominorum. Weſ. Conf. 21. n. 89. & in mag. Cod. ut nemo priv. tit. præd. in Ec- cleſiis verò inſculpta arguunt jus patronatus. Me- noch. L. 3. præſ. 130. n. 31. & L. 2. præſ. 59. n. 2.

II.

Moris eſt inter nobiles, ut ultimo familiæ ma- ſculo deſuncto inſignia frangantur ſimulque cum eo ſepeliantur, daß der Schild und Helm des Geſchlechts zerbrochen und mit ihm begraben werde. Wehn. obſ. Pract. verb. Helm un Schild.

III.

Inſignia officii poteſt portare qui habet officii- um. L. 1. ff. de offic. proconf. hinc inſignia Docto- ratus vel militiæ non poteſt ferre qui non eſt do- ctor vel miles. Bart. de inſign. & arm. col. 1.

IV.

Inſignia reorum criminis læſe majeltatis ubi- cunque depicta in perpetuam ignominiam tolli & deſici ſolent. L. 24. ff. de pen. Gail. Lib. 2. de P. P. cap. 6. n. 34. Schneidev. in §. 12. Inſt. de action. n. 22.

De inſinuatione donationis vid. donatio.

CAP. XC.

De Inſolito.

Axioma 1.

Inſolita ſunt, de quibus cogitari non potuit, ſed quæ præter opinionem ex caſibus de novo eveni- entibus oriuntur Mev. P. 5. dec. 118. n. 4.

II.

Quod inſolitum eſt, licitum non eſt, & econ- trario quod ſolitum etiam impunitum. Joh. Ba- ptiſt. Cuccialup. in tract. de ludis. q. 17. num. 72.